

Starý sedlář

Pavel Bobek

Starý sedlář žil se svým synem na konci návsi
Šedesát roků pracoval s kůží, s dětmi hrál si
A každý, kdo o radu stál, ten za ním hned šel
Všechno snad věděl, vždyť žil mnoho let
a v učených knihách si čet'

Čas nezná doufání, hněv ani zoufání, zná jen spád
Nemůže za chyby, nedbá na přísliby, co můžem dát

Sedlářův syn se až po válce ženil a žil už snáze,
ale cosi mu schází, a tak lepší je pít, než být blázen
A když přijdou lidé se ptát, proč byl ten konec tak zlý,
sedlář sám neví, proč mladý muž po kapsách nosíval nůž

Čas nezná doufání, hněv ani zoufání, zná jen spád
Nemůže za chyby, nedbá na přísliby, co můžem dát

Sedlářův vnuk zná už náves jen z filmů, může kdekoli žít
Má hezkou dívku, koupil si vůz a pilně shání si byt
Dnes snad už zná celý svět, však pomalu zapomíná
na sedlářův dům, staré kůže a na moudrosti z knih
až na pár vět, co snad někde čet'

Čas nezná doufání, hněv ani zoufání, zná jen spád
Nemůže za chyby, nedbá na přísliby, co můžem dát, hmmm

Čas nezná doufání, hněv ani zoufání, zná jen spád
Nemůže za chyby, nedbá na přísliby, co můžem dát

Čas nezná trápení, je sám a sám není, zná jen běh
Neptá se na přání, denně nás dohání a má vždy spěch, hmmm-mm

Čas nezná váhání, nemá čas na stání, zná jen let
Všem stejně dopřává, šanci však nedává se vrátit zpět, hmmm

Čas nezná doufání, hněv ani zoufání, zná jen spád
Nemůže za chyby, nedbá na přísliby, co můžem dát